

Život s nemocí může být snazší, když víte, kde hledat pomoc

Pandemie nemoci Covid 19 v současnosti hýbe světem. Lidé v naší společnosti se dělí na dva tábory. Ty, kteří nemoc zlehčují a v tomto kontextu leckdy nedodržují vládou nařízená opatření. A ty, kteří k ní chovají respekt, ba se nákazy bojí a snaží se jí sebevětší opatrností předejít. Mnozí totiž trpí jinými zdravotními problémy či diagnózami a tuší, že by z nemoci mohli vyjít s mnohem výraznějšími následky než zdraví lidé.

Nemoc Covid 19 zkomplikovala životní situaci také manželům z příběhu (jména účastníků jsou smyšlená).

Milan žil se svojí ženou poklidným, soběstačným životem v malé vesničce Kraje Vysočina až do srpna letošního roku. V té době jej zasáhla cévní mozková příhoda a byl hospitalizován v nemocnici. Během pobytu lékaři odhalili u pana Milana nákazu virem Covid 19 a přeložili jej z neurologického na infekční oddělení. Tehdy pociťoval silné odloučení, neboť ho manželka kvůli nařízené izolaci nemohla navštěvovat.

„I když by se zdálo, že koronavirus oproti cévní mozkové příhodě nic neznamená, právě on způsobil, že jsem manžela nemohla více než týden navštívit. Lékaři navíc byli často zaneprázdnění epidemií a mně se nedostávalo žádných informací. Tolik by mi pomohlo v době, kdy jsem se smiřovala, že manžel se domů nevrátí plný sil jako dříve, ho alespoň chvíli vidět“ vzpomíná Milanova žena Blanka.

Oba trpěli nedostatkem informací zejména o tom, jaké změny zdravotního stavu přinese prodělané neurologické onemocnění. Paní Blanka

Hospitalizace pacienta s Covidem 19 znamená zvýšené zdravotní riziko

pracuje ve firmě, která se zabývá exportem zakázek. Z důvodu pandemie firma přišla o významné zakázky, proto Blanka musela zůstat doma ze zaměstnání. Neměla představu, jak se bude Milanův zdravotní stav vyvíjet, zda vše zvládne sama. Také hrozily finanční problémy. Manželům se během pár týdnů otočil život vzhůru nohama. Proto když od nemocničního personálu zaznělo datum manželova propuštění, plna obav a nejistot zkusila kontaktovat sociální odbor Městského úřadu poblíž jejich bydliště.

Sociální pracovnice si vyslechla, s čím paní Blanka přichází. Pomohla jí rozklíčit situaci a navrhla možná řešení. Cílem bylo získat více informací o zdravotním stavu manželky, případně odlehčit s péčí o něj. Společně pak mapovaly nabídky pomoci, které by mohla paní Blanka využít. Pracovnice ji navázala na pár kilometrů vzdálenou neziskovou organizaci. Tam se paní Blanka dozvěděla, že stěžejní pro osoby s prodělanou cévní mozkovou příhodou bývá po hospitalizaci následná reha-

Sociální pracovník jako odborný průvodce v nelehkých životních situacích

bilitace. V této souvislosti bylo paní Blance doporučeno, aby telefonicky požádala nemocnici o výslovné doporučení domácí zdravotní péče v propouštěcí zprávě manžela.

„Sociální pracovníce mi poradila, že můžu podat příspěvek na péči, tato informace mi v naší situaci velmi ulevila. Nebo že fungují terénní služby, které mohou odlehčit s péčí o nemocného člověka“ zpětně oceňuje paní Blanka.

Dohodly se, že další kroky nastanou až po Milanově propuštění z nemocnice, zhodnocení potřeb a jeho aktuálního zdravotního stavu.

Po manželově návratu domů se bohužel vyplnil smutný scénář. Zůstal upoutaný na lůžko a následky prodělané choroby vyžádaly nutnost celodenní péče.

„Stálo mě spoustu sil jen se na manžela dívat, přemítat, co bude dál, a že jsme ztratili svůj původní pestrý život. Pracovnice neziskové organizace mi byly velkou oporou, abych téměř 24 hodin denně pečovala o manžela“ neskrývá slzy paní Blanka.

Pracovnice je pravidelně navštěvovala v jejich domečku a následně jim zprostředkovala poskytování domácí péče a odlehčovací terénní službu. Zároveň s paní Blankou vyplnila příspěvek na péči a nabídla se, že jej doručí na úřad.

„Tolik si vážím velkorysosti sociální pracovníce, pro mě by to znamenalo jet z naší vesničky více než dvacet kilometrů a na dobu mimo domov zajistit dohled nad manželem“ děkuje Blanka. Jak už bylo řečeno, mimo praktické záležitosti představovala pracovníce významnou psychosociální podporu. Paní Blanka s ní doposud sdílí náročnost celodenní péče a obavy o to, zda ji bude dlouhodobě zvládat, obzvláště za situace, že by se sama potýkala například se zdravotními obtížemi.

Z toho důvodu pracovníce Milanovu manželku postupně připravovala na vytvoření „záložní varianty“. Po delším zvažování situace paní Blanka souhlasila s podáním žádosti o přijetí manžela do domova pro seniory. Již nyní kompletují podklady k podání žádosti, také vzhledem k dlouhým čekacím lhůtám v pobytových zařízeních. Na zdravotní stav manžela prozatím dohlíží v domácím prostředí zdravotní sestry a s obstaráním hygienických a dalších záležitostí pomáhají pečovatelky terénní odlehčovací služby. Ta zároveň zapůjčila vysoké chodítko, které panu Milanovi umožňuje nácvik vstávání a stoje z postele.

Procházíte Vy nebo Vaši blízcí obdobnou situací? Sociální pracovníci obecních a městských úřadů podle místa bydliště jsou připraveni poskytnout Vám odborné poradenství či podporu.

Terénní služba pomáhá s péčí o nemocného v domácím prostředí